

The Structural Design of Part 4: Ezekiel 20-24

For the structural design of the book as a whole, see the [Introduction](#) to the book.

Ezekiel's Visions During the 7th-9th Year of the Exile

The sections marked **blue** are governed by **17** and **26** in their verses and/or words.

Part 4: 20-24 Ezekiel's visions during the 7th-9th year of the exile

Section 1: 20,1-44	Judah's rebellion and guilt in the past: P	44 vs; 733 words.
Section 2: 21,1-5	YHWH's message against the South: P	5 vs; 71 words.
Section 3: 21,6-37	Message about the sword of judgement: P	32 vs; 459 (27x17) words.
Section 4: 22,1-31	Message about the indictment of Jerusalem: P	31 vs; 390 (15x26) words.
Section 5: 23,1-49	Allegory of Oholah and Oholibah: P	49 vs; 621 words.
Section 6: 24,1-14	The allegory of the boiling pot: P	14 vs; 198 words.
Section 7: 24,15-27	The death of Ezekiel's wife as a sign: S	13 vs; 177 words.

Part 4: Ezekiel 20-24	71 instances of the name YHWH	188 vs; 2649 words.
-----------------------	--------------------------------------	---------------------

Structural design based on layout markers, content and numerical considerations

The paragraphs marked **blue** in Columns 1-3 are in their entirety highlighted by multiples of **17** and **26**.

It cannot be excluded that some multiples are due to coincidence. Who can tell?

Vs	Text	Words	Letters	יהוה	Sum words	S/P	Structural Design
Section 1 20,1-44							Judah's rebellion and guilt in the past
432	Ez. 20,1	15	66	148	6343/15	S	§1 The elders come to enquire of YHWH
433	Ez. 20,2	5	18	149	6348		§2 The Judeans in Egypt and the Wilderness 20,5-9 YHWH's message to the elders: He did not punish the Judeans in Egypt, instead, he brought them out of Egypt: 102 (6x17) words. 20,10-12 Moreover, YHWH brought them into the Wilderness and gave them statutes and the sabbath as a sign between them: 34 (2x17) w. 20,13-20 However, the rebelled against YHWH in the Wilderness. So YHWH thought to make an end of them and to refuse to bring them into the land of milk and honey. But he gave them another chance and warn them to observe his ordinances: 119 (7x17) words..
434	Ez. 20,3	24	81	150-151	6372		
435	Ez. 20,4	9	37		6381		
436	Ez. 20,5	25	99	152-153	6406		
437	Ez. 20,6	20	75		6426		
438	Ez. 20,7	13 102(5x17)	59	154	6439		
439	Ez. 20,8	27	103		6466		
440	Ez. 20,9	17	77		6483		
441	Ez. 20,10	6	28		6489		
442	Ez. 20,11	14 34 (2x17)	53		6503		
443	Ez. 20,12	14	56	155	6517		
444	Ez. 20,13	27	107		6544		
445	Ez. 20,14	10	47		6554		
446	Ez. 20,15	20	73		6574		
447	Ez. 20,16	16	62		6590		
448	Ez. 20,17	9 119 (7x17)	38		6599		
449	Ez. 20,18	15	67		6614		
450	Ez. 20,19	10	42	156	6624		
451	Ez. 20,20	12	51	157	6636		
452	Ez. 20,21	29	112		6665		
453	Ez. 20,22	14	60		6679		
454	Ez. 20,23	13	52		6692		
455	Ez. 20,24	14	60		6706		
456	Ez. 20,25	11+	40		6717		
457	Ez. 20,26	15/26	59	158	6732/389	S	20,25-26 YHWH tested the Israelites so that they might know that he is YHWH: 26 words.
458	Ez. 20,27	21+	75	159	6753		§3 The Judeans in the Promised Land 20,27-29 When YHWH brought their fathers into the land, they brought their offerings on the so-called high places: 68 (4x17) words. 20,30 "Will you defy yourselves and serve other gods as your fathers did?": 17 words. 20,34 "I will bring you out of the countries where you are scattered!": 17 words.
459	Ez. 20,28	33+	123		6786		
460	Ez. 20,29	14/68 (4x17)	47		6800		
461	Ez. 20,30	17	69	160	6817		
462	Ez. 20,31	24	95	161	6841		
463	Ez. 20,32	16	64		6857		
464	Ez. 20,33	15	58	162	6872		
465	Ez. 20,34	17	75		6889		

466	Ez. 20,35	11	44		6900		
467	Ez. 20,36	13	53	163	6913		
468	Ez. 20,37	8+	38		6921		
469	Ez. 20,38	18/26	78	164	6939		
470	Ez. 20,39	24+	97	165	6963		
471	Ez. 20,40	27/51 (3x17)	106	166	6990		
472	Ez. 20,41	19	82		7009		
473	Ez. 20,42	18+	70	167	7027		
474	Ez. 20,43	16+	71		7043		
475	Ez. 20,44	18/52 (2x26)	83	168-169	7061/329	P	
44	Section 1	733	2950	22x	733		20,37-38 God shall count them and take them out of the land, but they will not enter: 26 w. 20,39-40 He shall punish them and they shall serve him in the land and remember their evils; he'll accept them and their gifts: 51 (3x17) w. 20,42-44 The Israelites shall know that he is YHWH when he brings them into the land and deal with them for his name's sake: 52 (2x26). 20,5-44 has altogether 680 (40x17) words.
Section 2		21,1-5	[20-45-49]		YHWH's message against the South		
476	Ez. 21,1	5	18	170	7066		
477	Ez. 21,2	14	47		7080		
478	Ez. 21,3	32	107	171-172	7112		
479	Ez. 21,4	9 52 (2x26)	30	173	7121		
480	Ez. 21,5	11	40	174	7132/71	P	
5	Section 2	71	242	5x	71		21,3-5 Ezekiel must tell the Israelites that God will kindle a fire in them; he complains that they consider him a maker of allegories: 52 w.
Section 3		21,6-37	[21-1-32]		Message about the sword of judgement		
					§1 Prophecies against the people and rulers		
481	Ez. 21,6	5	18	175	7137		
482	Ez. 21,7	13	48		7150		
483	Ez. 21,8	15	65	176	7165		
484	Ez. 21,9	15	52		7180		
485	Ez. 21,10	12	43	177	7192/60	S	
486	Ez. 21,11	9 68 (4x17)	43		7201		
487	Ez. 21,12	32	110	178	7233/41	P	
488	Ez. 21,13	5	18	179	7238		
489	Ez. 21,14	13 34 (2x17)	45		7251		
490	Ez. 21,15	16	51		7267		
491	Ez. 21,16	14	52		7281		
492	Ez. 21,17	22+	71		7303		
493	Ez. 21,18	12/34 (2x17)	36	180	7315/82	P	
494	Ez. 21,19	19	66		7334		
495	Ez. 21,20	16	62		7350		
496	Ez. 21,21	7 34 (2x17)	34		7357		
497	Ez. 21,22	11	39	181	7368/53	P	
498	Ez. 21,23	5+	18	182	7373		
499	Ez. 21,24	21/26	71		7394		
500	Ez. 21,25	12	46		7406		
501	Ez. 21,26	18	64		7424		
502	Ez. 21,27	20	82		7444		
503	Ez. 21,28	12	51		7456/88	P	
504	Ez. 21,29	18	85	183	7474/18	P	
505	Ez. 21,30	11+	36		7485	S	
506	Ez. 21,31	15/26	60	184	7500		
507	Ez. 21,32	14	45		7514/40	P	
508	Ez. 21,33	23	85	185	7537		
509	Ez. 21,34	18 51 (3x17)	59		7555		
510	Ez. 21,35	10	40		7565		
511	Ez. 21,36	13+	58		7578		
512	Ez. 21,37	13/26	48	186	7591/77	P	
32	Section 3	459 (27x17)	1701	12x	459 (27x17)		21,9-12 YHWH's sword is out of its sheath to be used against everyone: 68 (4x17) words. This S does not have a delimiting function; it draws attention to what follows. §2 The sword is sharpened for slaughter 21,13-15 Ezekiel has to announce this: 34 w. 21,17-18 He must cry aloud and wail: 34 w. The key-word חרב occurs 15x in Section 3: 21,8.9.10.14(2x).16.17.19b(3x).20.24.25.33(2x) [21,3.4.5.9(2x).11(2x).12.14(3x).15(2x).19.20]. §3 Ezekiel and YHWH clap their hands 21,20-22 Many people will fall and YHWH will clap his hands and satisfy his fury: 34 words. 21,14-22 has altogether 130 (5x26) words.
Section 4		22,1-31			§4 Two ways for the Babylonian king to come 21,23-24 Ezekiel must mark two ways for the sword of the king of Babylon to come: 26 w.		
513	Ez. 22,1	5+	18	187	7596		
514	Ez. 22,2	12/17	48		7608		
515	Ez. 22,3	15	59	188	7623		
516	Ez. 22,4	21	90		7644		
					These P's do not have a delimiting function; they draw attention to what follows. The same goes for this S. 21,30-31 YHWH tells the Judean king that his kingship is definitely over: 26 words. §5 The drawn sword will return to the sheath 21,33-35 The final punishment of the Ammonites has come: 51 (3x17) words. 21,36-37 YHWH's judgement in the land: he shall blot out their memory: 26 words. Section 3 as a whole is sealed by 27x17 words. Message: the indictment of Jerusalem §1 The evils committed by the inhabitants 22,1-2 Ezekiel must judge the bloody city: 17 w.		

517	Ez. 22,5	9	40		7653		
518	Ez. 22,6	10	35		7663		
519	Ez. 22,7	12	42		7675		
520	Ez. 22,8	5	20		7680		
521	Ez. 22,9	14	47		7694		
522	Ez. 22,10	8	24		7702		
523	Ez. 22,11	18	59		7720		
524	Ez. 22,12	17	64	189	7737		
525	Ez. 22,13	12	42		7749		
526	Ez. 22,14	14	56	190	7763		
527	Ez. 22,15	8	44		7771		
528	Ez. 22,16	8	30	191	7779/188		P
529	Ez. 22,17	5	18	192	7784		
530	Ez. 22,18	17	62		7801		S
531	Ez. 22,19	16	57	193	7817		
532	Ez. 22,20	20	84		7837		
533	Ez. 22,21	8	40		7845		
534	Ez. 22,22	14	55	194	7859/80		P
535	Ez. 22,23	5	18	195	7864		
536	Ez. 22,24	13	38		7877		
537	Ez. 22,25	15	63		7892		
538	Ez. 22,26	20	91		7912		
539	Ez. 22,27	12	47		7924		
540	Ez. 22,28	17	104 (4x26)	196-197	7941		
541	Ez. 22,29	14	52		7955		
542	Ez. 22,30	14	53		7969		
543	Ez. 22,31	12	52	198	7981/122		P
31	Section 4	390 (15x26)	1511	12x	390 (15x26)		Section 4 as a whole is sealed by 15x26 words.
Section 5 23,1-49							
544	Ez. 23,1	5	18	199	7986		
545	Ez. 23,2	8+	25		7994		
546	Ez. 23,3	11+	52		8005		
547	Ez. 23,4	15/34 (2x17)	80		8020		
548	Ez. 23,5	9	37		8029		
549	Ez. 23,6	10	43		8039		
550	Ez. 23,7	13	56		8052		
551	Ez. 23,8	16	71		8068		
552	Ez. 23,9	10	39		8078		
553	Ez. 23,10	15	62		8093/112		S
554	Ez. 23,11	10	50		8103		
555	Ez. 23,12	15	62		8118		
556	Ez. 23,13	6	23		8124		
557	Ez. 23,14	12	51		8136		
558	Ez. 23,15	15	70		8151		
559	Ez. 23,16	8	68 (4x17)		8159		
560	Ez. 23,17	14	59		8173		
561	Ez. 23,18	13	55		8186		
562	Ez. 23,19	11	45		8197		
563	Ez. 23,20	10	46		8207		
564	Ez. 23,21	10	45		8217/124		S
565	Ez. 23,22	19	74	200	8236		
566	Ez. 23,23	21	84		8257		
567	Ez. 23,24	18	82		8275		
568	Ez. 23,25	19	85		8294		
569	Ez. 23,26	6	29		8300		
570	Ez. 23,27	15	63		8315/98		S
571	Ez. 23,28	15	50	201	8330		
572	Ez. 23,29	14	68		8344		

22,12 Special emphasis on men who take bribes to shed blood: **17 words**.

§2 The Israelites have become dross to God
This **S** does not have a delimiting function; it draws attention to what follows.
22,18 All of them have become dross: **17 w**.

§4 The evils of the rulers and the peasants

25-31 Her princes have shed innocent blood; her priests have done violence to God's laws and profaned him among the people; her prophets have divined lies for them; her peasants have oppressed the poor: **104 w**.

Section 4 as a whole is sealed by **15x26 words**.

Allegory of Oholah and Oholibah

§1 The two women who played the harlot
23,2-4 Introduction of the two women and their symbolic names: **34 (2x17)** words.

§2 Oholibah was more corrupt than her sister

23,13-18 Oholibah was defiled but she carried her harlotry further and sent messengers to the Chaldeans who defiled her; so God turned in disgust against her: **68 (4x17)** words.

§3 YHWH will bring her lovers against her

§4 They will deal with her in hatred

573	Ez. 23,30	10	40		8354			
574	Ez. 23,31	6	26		8360/45	S	23,5-31 The whole passage has 340 words.	
575	Ez. 23,32	14	58	202	8374		§5 Jerusalem shall drink her sister's cup	
576	Ez. 23,33	9	39		8383			
577	Ez. 23,34	14	58	203	8397	S	This S does not have a delimiting function; it draws attention to YHWH's judgement (v. 35).	
578	Ez. 23,35	18	67	204	8415/55	S		
579	Ez. 23,36	14	56	205	8429		§6 Ezekiel must judge the two women	
580	Ez. 23,37	16	62		8445			
581	Ez. 23,38	12	43		8457			
582	Ez. 23,39	15	63		8472			
583	Ez. 23,40	18	74		8490			
584	Ez. 23,41	11	47		8501			
585	Ez. 23,42	19	80		8520			
586	Ez. 23,43	7	187 (11x17)	30	8527			
587	Ez. 23,44	14	49		8541			
588	Ez. 23,45	15	63		8556/141	S		
589	Ez. 23,46	12	44	206	8568			§7 Their lewdness will be requited upon them
590	Ez. 23,47	13	64		8581	187		
591	Ez. 23,48	10	44		8591			
592	Ez. 23,49	11	53	207	8602/ 46	P		
49	Section 5	621	2626	9x	621		23,36-49 (§§6-7) has 187 (11x17) words. Section 5: 7 paragraphs; 2626 (101x26) letters.	
Section 6 24,1-14								
593	Ez. 24,1	11	48	208	8613		The allegory of the boiling pot	
594	Ez. 24,2	19	59		8632			
595	Ez. 24,3	18	60	209	8650		§1 Jerusalem is besieged: "Utter an allegory!"	
596	Ez. 24,4	11	39		8661			
597	Ez. 24,5	13	53		8674/72	S	24,2-14 All the words ascribed to YHWH: 187 . See nrs 11A-11C in the the table below.	
598	Ez. 24,6	23	87	210	8697		§2 Woe to the pot whose rust is in it!	
599	Ez. 24,7	15	53		8712			
600	Ez. 24,8	12	44		8724/50	P	§3 Woe to the city! Let the bones burn!	
601	Ez. 24,9	12	187 (11x17)	43	8736			
602	Ez. 24,10	10	W.A.G.	45	8746			
603	Ez. 24,11	13	56		8759			
604	Ez. 24,12	9	35		8768			
605	Ez. 24,13	15	56		8783			
606	Ez. 24,14	17	73	212-213	8800/76	P		
14	Section 6	198 (18x11)	751	6x	198 (18x11)			
Section 7 24,15-27								
607	Ez. 24,15	5	18	214	8805			The death of Ezekiel's wife as a sign
608	Ez. 24,16	16	52 (2x26)	58	8821			
609	Ez. 24,17	20	74		8841		§1 YHWH explains to Ezekiel what will happen	
610	Ez. 24,18	11	43		8852			
611	Ez. 24,19	12	38		8864		24,15-18 YHWH announces the death of Ezekiel's wife and forbids him to mourn; so he did what he was commanded: 52 (2x26) words.	
612	Ez. 24,20	7	26	215	8871			
613	Ez. 24,21	23	136 (8x17)	98	8894		24,18-27 The whole passage: 136 (8x17) words.	
614	Ez. 24,22	11+	42		8905		24,22-23 Accordingly, the Israelites must not mourn over the profaned sanctuary: 26 words.	
615	Ez. 24,23	15/26	71		8920			
616	Ez. 24,24	14	54	217	8934/134	S		
617	Ez. 24,25	19+	76		8953		§2 YHWH tells the prophet what will happen	
618	Ez. 24,26	7/26	33		8960			
619	Ez. 24,27	17	64	218	8977/43	S		
13	Section 7	177	695	5x	177			
188	Part 4	2649	10476	71x	2649			

Observation 1 In Part 4, 146 of the 188 verses (78%) and 2088 of the 2649 words (79%) are highlighted by **17** and **26**.

Crucial passages in Part 4: Ezekiel 20-24 highlighted by 17 and 26

1. YHWH did not punish the Judeans in Egypt; he brought them out of Egypt (20,5-9): **102** (6x**17**) words.
2. YHWH gave them statutes and the sabbath as a sign between them (20,10-12): **34** (2x**17**) words.
3. YHWH tested the Israelites so that they might know that he is YHWH (20,25-26): **26** words.
4. Their fathers brought their offerings on the so-called high places (20,27-29): **68** (4x**17**) words.
5. “Will you defy yourselves and serve other gods as your fathers did?” (20,30): **17** words.
6. “I will bring you out of the countries where you are scattered!” (20,34): **17** words.
7. God shall count them and take them out of the land, but they will not enter (20,37-38): **26** words.
8. He shall punish them, they shall serve him, and he’ll accept them (20,39-40): **51** (3x**17**) words.
9. The Israelites shall know that he is YHWH when he restores them (20,42-44): **52** (2x**26**) words.
10. Ezekiel must tell the Israelites that God will kindle a fire in them (21,3-5): **52** (2x**26**) words.
11. YHWH’s sword is out of its sheath ready to be used against everyone (21,9-12): **68** (4x**17**) words.
12. Ezekiel has to announce the coming threat of the sword (21,13-15): **34** (2x**17**) words.
13. He must cry aloud and wail (21,17-18): **34** (2x**17**) words.
14. Many people will fall and YHWH will clap his hands and satisfy his fury (21,20-22): **34** (2x**17**) words.
15. Ezekiel must mark two ways for the sword of the king of Babylon to come (21,23-24): **26** words.
16. YHWH tells the Judean king that his kingship is definitely over (21,30-31): **26** words.
17. YHWH’s judgement in the land: he shall blot out their memory (21,36-37): **26** words.
18. Ezekiel must judge the bloody city (22,1-2): **17** words.
19. Special emphasis on men who take bribes to shed blood (22,12): **17** words.
20. All the Israelites have become dross (22,18): **17** words.
21. Her princes, priests, prophets, and peasants have committed evil (22,25-31): **104** (4x**26**) words.
22. Introduction of the two women and their symbolic names (23,2-4): **34** (2x**17**) words.
23. Oholibah was defiled by the Chaldeans, so God turned in disgust against her (23,13-18): **68** (4x**17**) words.
24. Ezekiel must judge the two women (23,36-49): **187** (11x**17**) words.
25. YHWH will neither spare nor repent; he will judge Jerusalem according to her doings (24,14): **17** words.
26. The words ascribed to YHWH in the allegory of the pot (24,2-14): **187** (11x**17**).
27. YHWH forbids Ezekiel to mourn over his wife; he did what he was commanded (24,15-18): **52** (2x**26**) words.
28. Accordingly, the Israelites must not mourn over the profaned sanctuary (24,22-23): **26** words.
29. YHWH tells the prophet what will happen in the near future (24,25-27): **26+17** words.

Words ascribed to God in Part 4: Ezekiel 20-24

The introductory formulae such as **וַיֹּאמֶר אֲלֵי וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר** and **וַיֹּאמֶר אֲלֵי**, are evidently Ezekiel’s own words. However, the formulae **כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה** (122x) and **כֹּה אָמַר יְהוָה** (3x), to be found altogether 125 times in the book, are at first sight problematic. In no less than 53 instances these formulae are clearly part of the words Ezekiel hears in his visions as coming from God: in 24 cases they occur in the words God explicitly orders the prophet to speak, and in 26 instances they are clearly part and parcel of the divine speech in question preceded by **לֵכֶן** or **כִּי**. This also applies to the 25 introductory formulae occurring at the *beginning* of a verse.

Accordingly, contrary to what we found in Isaiah and Jeremiah, where the formulae **כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה** and **כֹּה אָמַר יְהוָה** are used to introduce the words *the prophet* ascribes to God, in the book of Ezekiel they are in all instances integral parts of *what Ezekiel hears* in his visions as coming from God. Their function is to underline the divine status of these words, in the same way as **אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי** (14x), **נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה** (81x), **נָאִם יְהוָה** (4x: 13,6.7; 16,58; 37,14), and **אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה** (123x). And if they have an introductory function, it is not Ezekiel, but *God himself* who introduces what he has to say. Seeing the autobiographical character of the book, it is totally unthinkable that the author would regard such ‘referring’ formulae as out of place.

In the table below, Column 1 shows the numbering of the divine speeches (**Nr.**), Column 2 the texts in which they are to be found (**Text**), Column 3 the **Speaker and the subject matter**, Column 4, the number of words in the introductions (**Introduction**), Column 5 the number of words ascribed to God (**W.A.G.**), and Column 6 the total number of words devoted to God’s speaking (**Total**).

Nr.	Texts	YHWH / Message / Subject	Introduction	W.A.G.	Total
1A	20,2-26	>Ezekiel>the elders	5	384	389
1B	20,27-44	> Ezekiel>the house of Israel	0	329	329
2	21,1-4	> Ezekiel> the forest of the Negeb	5	55	60
3	21,6-12	> Ezekiel: against sanctuaries	5	96	101
4A	21,13-18	> Ezekiel: prophecy about the sword	5	77+	82
4B	21,19-22	> Ezekiel: clapping of hands	0	53/130 (5x26)	53
5A	21,23-28	> Ezekiel: marking of two ways	5	83	88
5B	21,29	> the inhabitants of Jerusalem	0	18	18
5C	21,30-32	> the wicked prince of Israel	0	40	40
5D	21,33-37	> Ezekiel: prophecy against Ammonites	0	77	77
6	22,1-16	> Ezekiel: judging the city of blood	5	183	188
7	22,17-22	> Ezekiel: Israel has become dross	5	75	80
8	22,23-31	> Ezekiel: prophecy against the people	5	117	122
9A	23,1-21	> Ezekiel: against the two women	5	231	236
9B	23,22-27	> against Oholibah	0	98 374 (22x17)	98
9C	23,28-31	> against Oholibah	0	45	45
9D	23,32-34	> against Oholibah	0	37	37
9E	23,35	> against Oholibah	0	18	18
10A	23,36-45	> Ezekiel: judging Oholah and Oholibah	3	138	141
10B	23,46-49	> Oholah and Oholibah	0	46/ 988 (38x26)	46
11A	24,1-5	> Ezekiel> the house of Judah	11	61	72
11B	24,6-8	> Ezekiel: woe to the bloody city	0	50 187 (11x17)	50
11C	24,9-14	> Ezekiel: judgement on the city	0	76	76
12A	24,15-17	> Ezekiel: the death of his wife	5	36	41
12B	24,20-24	> Ezekiel> the people about the sign	7	63	70
12C	24,25-27	> Ezekiel: the prophet as a sign	0	43	43
26	Part 4		71	2529	2600 (100x26)

Observation 2 In Part 4: Ezekiel 20-24, 2529 of the 2649 words are ascribed to God: 98%.

Nrs. 4A and 4B have altogether 130 (5x26) words.

Nrs. 6-8, including the introductions have 390 (15x26) words.

Nrs. 9A-C have altogether 374 (22x17) words. Nrs. 11A-C have altogether 187 (11x17) words.

Nrs. 6-10, the judgement of the bloody city and the two women, have altogether 988 (38x26) words.

Ezekiel 20

- 1 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בְּחֻמְשֵׁי בַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּאוּ אַנְשֵׁי מִצְרָיִם יִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁבוּ לִפְנָיִ: 10
- 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 1A 20,2-26 5+384=389
- 3 בֶּן־אָדָם דַּבֵּר אֶת־זִמְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמַּרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַלְדַּרְשׁ אֶת־יְהוָה אֲתֶם בָּאִים חֵי־אֲנִי אִם־אֲדַרְשׁ לָכֶם נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: 4 הַתְּשִׁפְטוּ אֹתָם הַתְּשִׁפּוּט בֶּן־אָדָם אֶת־תּוֹעֵבַת אֲבוֹתָם הַזֹּרִיעִים: 5 וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם בַּחֲרֵי בְיִשְׂרָאֵל וְאִשָּׁא יָדַי לְזָרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאוֹדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִשָּׁא יָדַי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 6 בְּיוֹם הַהוּא נִשְׂאֵתִי יָדַי לָהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ אֲשֶׁר־תִּרְתִּי לָהֶם זִבְתַּת חֶלֶב וּדְבַשׁ צִבּוֹ הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת: 7 וְאִמַּר אֲלֵהֶם אִישׁ שְׂקוּצֵי עֵינָיו הַשְּׁלִיכוּ וּבְגִלּוּלֵי מִצְרַיִם אֶל־תִּשְׁמְאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 8 וַיִּמְרֹדוּ־בִי וְלֹא אָבוּ לְשִׁמַּע אֵלַי אִישׁ אֶת־שְׂקוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הַשְּׁלִיכוּ וְאֶת־גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזְבוּ וְאִמַּר לְשַׁפֵּךְ חַמְתִּי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אֶפְיִבְהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם: 9 וְאִעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי חַחֵל לְעֵינֵי־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־תִּמְנָה בְּתוֹכָם

- אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים:
 10 ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר:
 11 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הנודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:
 12 וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם:
 13 וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו
 אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד
 ואמר לשפד חמתי עליהם במדבר לכלותם:
 14 ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם:
 15 וגם אני נשאתי ידי להם במדבר
 לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי ובת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות:
 16 וען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו
 כי אחרי גלוייהם לבם הלך:
 17 ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם פלה במדבר:
 18 ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם
 אל תשמרו ובגלוייהם אל תטמאו: 19 אני יהוה אלהיכם בחקותי
 לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם: 20 ואת שבתותי קדשו והיו
 לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם:
 21 וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם
 אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו ואמר לשפד
 חמתי עליהם לכלות אפי כם במדבר: 22 והשבתתי את ידי ואעש
 למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם:
 23 גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות:
 24 וען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו
 ואחרי גלוי אבותם היו עיניהם: 25 וגם אני נתתי להם חקים לא טובים
 ומשפטים לא יחיו בהם: 26 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם
 למען אשמים למען אשר ידעו אשר אני יהוה: **o**
- 27** לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם **20,27-44 O+329=329**
 כה אמר אדני יהוה עוד זאת נדפו אותי אבותיכם במעלם בי מעל:
 28 ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו
 כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את זבוחיהם ויתנו שם
 כעס קרבנם וישמו שם ריח ניתוחיהם ויסיכו שם את נסביהם:
 29 ואמר אלהים מנה הפמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה פמה עד היום הנה:
 30 לכן אמרו אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה
 הברדך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוצייהם אתם זנים:
 31 ובשאת מתנותיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים
 לכל גלוייכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל
 חי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם: 32 והעלה על רוחכם היו לא תהנה
 אשרו אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן:
 33 חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה
 שפוכה אמלוד עליכם: 34 והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי
 אתכם מן הארצות אשר נפוצתם כם ביד חזקה ובזרוע נטויה
 ובחמה שפוכה: 35 והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטי
 אתכם שם פנים אל פנים: 36 כאשר נשפטי את אבותיכם במדבר
 ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה:
 37 והעברתי אתכם תחת השכט והבאתי אתכם במקרת הברית:
 38 וברותי מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם
 אוציא אותם ואל ארמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה:

- 39 ואתם בית ישראל פה אמרו אנני יהוה
איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי
ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליותיכם:
40 כי בהר קדשי בתרו מרום ישראל נאם אנני יהוה
שם ועבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם ארדוש
את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם:
41 בריח ניהח ארצה אתכם בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן
הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים:
42 וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם:
43 וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נשמאתם בם
ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם:
44 וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי
לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אנני יהוה: פ

Ezekiel 21

- 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:** 2 21,1-4 $5+66=71$
2 בן אדם שים פניך הרף תימנה ותטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב:
3 ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה פה אמר אנני יהוה הנני מצית בקי
אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה לתבת שלחבת
ונצרבונה כל פנים מנגב צפונה:
4 וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה:
5 ואמר אתה אנני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא: פ
- 6 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:** 3 21,6-12 $5+96=101$
7 בן אדם שים פניך אל ירושלים ותטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל:
8 ואמרת לאדמת ישראל פה אמר יהוה
הנני אליך והוצאתי חרפי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע:
9 וען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרפי מתערה אל כל בשר מנגב צפון:
10 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרפי מתערה לא תשוב עוד: פ
11 ואתה בן אדם האנח בשכרון מתנים ובמרידות תאנח לעיניהם:
12 והיה כיראמרו אליך על מה אתה נאנח
ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו
כל ידים וכחתה כל רוח וכל ברפום תלכנה מים הנה באה
ונחתה נאם אנני יהוה: פ
- 13 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:** 4A 21,13-18 $5+77=82$
14 בן אדם הנבא ואמרת פה אמר אנני אמר תרב תרב הויתדה וגם מרוטה:
15 למען שבח שבח הויתדה למען תהיה לה ברק מרטה
או נשיש שבט בני מאסת כל עץ:
16 ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הויתדה חרב ותיא מרטה לתת אותה ביד הורג:
17 ועק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל
מגורי אל חרב הני את עמי לכן ספק אל יחד:
18 כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אנני יהוה: פ
- 19 ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף** 4B 21,19-22 $0+53=53$
ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הנדול החדרת להם:
20 למען למנוח לב ותרבה המכשלים
על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח:
21 התאחרי הימני השימי השמילי אנה פניך מעדות:

22 וְגַם־אֲנִי אֶבֶה כְּפִי אֶל־כְּפֵי וְהִנַּחֲתִי חֲמַתִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי: פ

23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 5A 21,23-28 5+83=88

24 וְאַתָּה בֶן־אָדָם שִׁים־לְךָ שְׁנַיִם דְּרָכִים לְבוֹא תִּרְבַּח מִלֶּדֶבְרָה כָּבֵל מֵאֶרֶץ אֶחָד וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם וַיֵּד בְּרֹא בְּרֹאשׁ הַדֶּרֶךְ עִיר בְּרָא:

25 הַדֶּרֶךְ תָּשִׁים לְבוֹא חֲרֹב אֶת רֶבֶת בְּנֵי־עַמּוּן וְאֶת־יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצוּרָה:

26 כִּי־עָמַד מִלֶּדֶבְרָה אֶל־אֵם הַדֶּרֶךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים לְקַסֵּם

קֶסֶם קִלְקַל בַּחַצִּים שָׂאֵל בַּתְּרַפִּים רָאָה בַּכְּבֹד: 27 בְּיַמֵּינוּ הָיָהוּ

הַקֶּסֶם יְרוּשָׁלַם לְשׁוּם כְּרִים לְפִתּוֹחַ פֶּה בְּרֹצַח לְהַרִים קוֹל

בַּתְּרוּעָה לְשׁוּם כְּרִים עַל־שְׁעָרִים לְשַׁפֵּךְ סִלְלָה לְבָנוֹת דִּיק:

28 וְהָיָה לָהֶם כַּקֶּסֶם שׂוֹא בְּעֵינֵיהֶם שְׁבַע שְׁבַע לָהֶם וְהוּא־מִזְכִּיר עוֹן לְהַתְּפֹשׁ: פ

29 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יְעַן הַזְּכָרִים 5B 21,29 0+18=18

עֲנֹכֶם בְּהַגְלוֹת פְּשְׁעֵיכֶם לְהַרְאוֹת חַטָּאוֹתֵיכֶם כָּכָל עֲלִילוֹתֵיכֶם

יְעַן הַזְּכָרִים בַּכָּף הַתְּפֹשׁוּ: פ

30 וְאַתָּה חֲלַל רֶשַׁע נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּא יוֹמוֹ בַּעַת עוֹן קָץ: 5C 21,30-32 0+40=40 ס

31 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַסִּיר הַמְּצֹנֶפֶת וְהַרִים הַעֲטָרָה

זֹאת לֹא־זֹאת הַשְּׁפִלָה הַגְּבִיחַ וְהַגְּבִיחַ הַשְּׁפִיל:

32 עוֹה עוֹה עוֹה אֲשִׁמְנָה גַם־זֹאת לֹא הָיָה עַד־בָּא אֲשֶׁר־לוֹ הַמְּשַׁפֵּט וְנִתְּיוּ: פ

33 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ 5D 21,33-37 0+77=77

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֶל־בְּנֵי עַמּוּן וְאֶל־חַרְפְּתָם

וְאָמַרְתָּ תִּרְבַּח חֲרֹב פְּתוּחָה לְטִבַּח מְרוּטָה לְהַכִּיל לְמַעַן בְּרָק:

34 בַּחֲזוֹת לֶךְ שׂוֹא בַּקֶּסֶם־לֶךְ בְּזָב

לְתֵת אוֹתְךָ אֶל־צוּאֵרֵי חֲלָלֵי רֶשָׁעִים אֲשֶׁר־בָּא יוֹמָם בַּעַת עוֹן קָץ:

35 הֲשֵׁב אֶל־תַּעֲרָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־נִבְרָאת בְּאֶרֶץ מִכְרוֹתֶיךָ אֲשַׁפֵּט אֶתְךָ:

36 וְשַׁפְּכֵתִי עָלֶיךָ זַעֲמִי בְּאֵשׁ עֲבַרְתִּי אֶפְיַח עָלֶיךָ

וְנִתְּיוּ בְיַד אֲנָשִׁים בְּעָרִים חֲרָשֵׁי מִשְׁחִית:

37 לֹא־שָׂה תִהְיֶה לְאֹכְלָה דָּמְךָ יִהְיֶה בַּתּוֹךְ הָאֶרֶץ לֹא תִזְכְּרֵי כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי: פ

Ezekiel 22

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 6 22,1-16 5+183=188

2 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הַתְּשַׁפֵּט הַתְּשַׁפֵּט אֶת־עִיר הַדְּמִים וְהוֹדַעְתָּהּ אֶת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ:

3 וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עִיר שְׁפַכְתָּ דָם בַּתּוֹכָהּ לְבוֹא עִתָּהּ

וְעִשְׂתָּה גְלוּלִים עָלֶיהָ לְטַמְאָהּ: 4 בְּדָמְךָ אֲשֶׁר־שִׁפַּכְתָּ אֲשָׁמֹת וּבְגִלוּלֶיךָ

אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ טַמְאָת וּתְקַרְבֵי יָמוּךְ וּתְבוֹא עַד־שְׁנוֹתֶיךָ

עַל־כִּנּוּתֶיךָ חֲרָפָה לְגוֹיִם וּמְלָסָה לְכָל־הָאֲרָצוֹת:

5 הַתְּקַרְבוֹת וְהַרְחָקוֹת מִמֶּךָ יִתְקַלְסוּ־בְךָ טַמְאָת הַשֵּׁם רֶבֶת הַמְּהוּמָה:

6 הִנֵּה נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְזָרְעוֹ תָּיו בְּךָ לְמַעַן שַׁפֹּךְ־דָם:

7 אָב וְאִם הַקְּלוּ בְךָ לְגַר עָשׂוּ בַעֲשָׂק בַּתּוֹכְךָ יָתוּם וְאֶלְמָנָה הוֹנוּ בְךָ:

8 קָדְשֵׁי בָּיִת וְאֶת־שִׁבְתֵּי חֲלָלָתָ:

9 אֲנָשֵׁי רָכִיל תָּיו בְּךָ לְמַעַן שַׁפֹּךְ־דָם וְאֶל־הַחֲרִים אֲכָלוּ בְךָ זָמָה עָשׂוּ בַּתּוֹכְךָ:

10 עָרוֹת־אָב גִּלְהָ בְךָ טַמְאָת הַנְּהִיחָ עֲנוּ־בְךָ:

11 וְאִישׁוֹ אֶת־אִשְׁתּוֹ רָעוּהוּ עָשָׂה תוֹעֲבָה וְאִישׁ אֶת־כַּלְתּוֹ טַמְאָ בְּזִמָּה

וְאִישׁ אֶת־אִחָתּוֹ בַּת־אָבִיו עֲנוּ־בְךָ: 12 שַׁחַד לְקַחוּ־בְךָ לְמַעַן שַׁפֹּךְ־

דָם נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לְקַחַת וּתְבַצְעֵי רַעֲךָ בַעֲשָׂק וְאֶתִּי שִׁכַּחַת נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה:

13 וְהִנֵּה הִכִּיתִי כְּפִי אֶל־בַּצְּעֵךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְעַל־דָּמְךָ אֲשֶׁר הָיוּ בַּתּוֹכְךָ:

14 תֵּעָמַד לְבַד־אִם־תִּתְּנַקְנָה יְדֶיךָ לְיָמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתְךָ

אני יהנה דברתי ועשיתי:

15 והפיצתי אותך בגוים וזריתך בארצות ותתמתי טמאתך ממך:

16 ונתלת בך לעיני גוים וידעת כי אני יהנה: **פ**

7 22,17-22 5+75=80

17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

18 בן אדם הוֹדִיל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְסִיג

כָּלֶם נְחֹשֶׁת וּבְדִיל וּבְרֹזָל וְעוֹפְרַת בְּתוֹךְ פֹּר סִגִּים כֶּסֶף הָיוּ: **ס**

19 לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵשֶׁן הָיוּת כָּלְכֶם

לְסִגִּים לְכֵן הִנְנִי קֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל-תּוֹךְ יְרוּשָׁלַם:

20 קִבְצַת כֶּסֶף וְנְחֹשֶׁת וּבְרֹזָל וְעוֹפְרַת וּבְדִיל אֶל-תּוֹךְ פֹּר לְפַחַת-עֲלֹיו אֲשֶׁ

לְהַנְתִּיךְ כֵּן אֶקְבֹּץ בְּאָפִי וּבְחִמְתִּי וְהִנְחִיתִי וְהַתַּכְתִּי אֶתְכֶם:

21 וְכִנְסַתִּי אֶתְכֶם וּנְפַחְתִּי עֲלֵיכֶם בְּאֵשׁ עֲבַרְתִּי וְנִתְכַתֶּם בְּתוֹכָהּ:

22 כִּהְתוֹךְ כֶּסֶף בְּתוֹךְ פֹּר כֵּן תִּתְכוּ בְּתוֹכָהּ

וְיַדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוִה שֹׁפֵךְ חַמְתִּי עֲלֵיכֶם: **פ**

8 22,23-31 5+117=122

23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

24 בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם:

25 קשר וביאיה בתוכה בארי שואן טהף טהף

נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה:

26 כהנייה חמסו תורתו ויחללו קדשי בין קדש לחל לא

הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו

עיניהם ואחל בתוכם: 27 שריה בקרבה בזאבים טרפי טהף

לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע: 28 וביאיה טחו להם

תפל חזים שוא וקסמים להם קזב אמרים כה אמר אדני יהוה

ויהוה לא דבר: 29 עם הארץ עשקו עשקו וזלו זול ועני ואביון

הזנו ואתהגר עשקו בלא משפט: 30 ואבקש מהם איש גדר

גדר ועמד בפני לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי:

31 ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי

נאם אדני יהוה: **פ**

Ezekiel 23

9A 23,1-21 5+231=236

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

2 בן אדם שתים נשים בגות אס-אחת היו:

3 ותזנינה במצרים בנעוריהן וזנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דבי בתוליהן:

4 ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה

5 ותזנינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה:

6 ותזון אהלה תחתי ותענב על-מאהבתי אל-אשור קרובים:

7 ותבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים:

8 ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני-אשור כלם ובכל

אשר-ענבה בכל-גלוליהם נטמאה:

9 ואת-תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה

והמה עשו דבי בתוליה וישפכו תזנותם עליה:

10 לכן נתתיה ביד-מאהבתי ביד בני אשור אשר ענבה עליהם:

11 ותרא אחותה אהליבה ותשחת ענבתה ממנה ואת-תזנותיה מזונני אחותה:

12 אל-בני אשור ענבה פחות וסגנים קרובים לבשי מכלול פרשים: **ס**

13 ואת-תזנותיה אהליבה ותשחת ענבתה ממנה ואת-תזנותיה מזונני אחותה:

14 ותוסף אל-תזנותיה ותרא אנשי מחנה על-הקיר

צִלְמֵנוּ כְּשֹׁדִים חֲקָקִים בְּשֶׁשֶׁר: 15 חֲגוּרֵי אֲזוּר בְּמִתְנִיחֵם סְרוּחֵי
 טְבוּלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם מֵרֹאשׁ שְׁלֹשִׁים כָּלֶם דָּמוֹת בְּנֵי־כָּבֵל כְּשֹׁדִים אֶרֶץ מוֹלְדֵתָם:
 16 וְתַעֲנִבָה עֲלֵיהֶם לְמִרְאֵה עֵינֶיהָ וְתִשְׁלַח מִלְּאֲכִים אֲלֵיהֶם כְּשֹׁדֵי־מָה:
 17 וַיָּבֹאוּ אֲלֵיהָ בְנֵי־כָּבֵל לְמִשְׁכַּב דָּדִים וַיִּטְמְאוּ
 אוֹתָהּ בְּתוֹנוֹתָם וַתִּטְמְאֶנָּה וַתִּקַּע נַפְשָׁהּ מֵהֶם: 18 וַתִּגַּל תּוֹנוֹתֶיהָ
 וַתִּגַּל אֶת־עֲרוֹתָהּ וַתִּקַּע נַפְשִׁי מֵעֲלֵיהָ כַּאֲשֶׁר נִקְעָה נַפְשִׁי מֵעַל אַחֲזָתָה:
 19 וַתִּרְבֶּה אֶת־תּוֹנוֹתֶיהָ לְזִכֹּר אֶת־יָמֵי נְעוּרֶיהָ אֲשֶׁר זָנְתָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:
 20 וְתַעֲנִבָה עַל פְּלִגְשֵׁיהֶם אֲשֶׁר בְּשֶׁר־חֲמוּרִים בְּשָׂרִים וּזְרָמַת סוּסִים וְרָמָתָם:
 21 וַתַּפְקְדֵי אֶת זְמַת נְעוּרֶיהָ בַּעֲשׂוֹת מִמִּצְרַיִם דְּדוֹד לְמַעַן שְׂרֵי נְעוּרֶיהָ: 8

22 לִכֵּן אֶהְלִיכָה כַּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה **9B** 23,22-27 **0+98=98**

הַנְּנִי מַעִיר אֶת־מֵאֲהַבֶיךָ עֲלֶיךָ אֶת אֲשֶׁר־נִקְעָה
 נַפְשָׁךָ מֵהֶם וְהִבֵּאתִים עֲלֶיךָ מִסְכִּיב: 23 בְּנֵי כָּבֵל וְכָל־כְּשֹׁדִים
 פְּקוּדֵי וְשׁוֹעֵי וְקוֹעֵי כָּל־בְּנֵי אֲשׁוּר אוֹתָם בַּחֲגוּרֵי חֶמֶד פַּחוֹת וּסְנַנִּים
 כָּלֶם שְׁלֹשִׁים וּקְרוּאִים רַכְבֵּי סוּסִים כָּלֶם: 24 וַבָּאוּ עֲלֶיךָ הַצֵּן
 רֶכֶב וְגִלְגָל וּבִקְתָל עַמִּים צָנָה וּמִגֵּן וְקוֹבֵעַ יִשְׂמוּ עֲלֶיךָ סְכִיב וְנִתְתִּי
 לַפְּנֵיהֶם מִשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹךָ בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם: 25 וְנִתְתִּי קִנְאוֹתֵי כֶּךָ וְעָשׂוּ
 אוֹתָךְ בַּחֲמָה אַפְדֵי וְאֲזַנֶיךָ יִסִּירוּ וְאַחֲרֵיתֶךָ בַּחֲרֵב תַּפּוּל הַמָּה בְּנֶיךָ
 וּבְנוֹתֶיךָ יִקְחוּ וְאַחֲרֵיתֶךָ תֹּאכַל בְּאֵשׁ: 26 וְהַפְּשִׁיטוֹךָ אֶת־בְּגְדֶיךָ
 וְלִקְחוּ כָּל־תַּפְּאֲרֹתֶיךָ: 27 וְהִשְׁבַּתִּי זְמַתֶךָ מִמֶּךָ וְאֶת־זְנוּתֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 וְלֹא־תִשָּׂא עֵינֶיךָ אֲלֵיהֶם וּמִצְרָיִם לֹא תִזְכְּרֶינָה עוֹד: 8

28 כִּי כַה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה **9C** 23,28-31 **0+45=45**

הַנְּנִי נִתְתֶךָ בְּיַד אֲשֶׁר שָׁנְאָת בְּיַד אֲשֶׁר־נִקְעָה נַפְשָׁךָ מֵהֶם:
 29 וְעָשׂוּ אוֹתָךְ בְּשִׁנְאָה וְלִקְחוּ כָּל־יְגִיעֶיךָ וְעִזּוֹבֶיךָ
 עִירָם וְעָרִיָה וְנִגְלָה עֲרֻנַת זְנוּתֶיךָ וְזָמַתֶךָ וְתוֹנוֹתֶיךָ:
 30 עֲשֵׂה אֵלֶּה לְךָ בְּזוּנוֹתֶיךָ אַחֲרֵי גוֹיִם עַל אֲשֶׁר־נִטְמַאת בְּגוֹלִילֵיהֶם:
 31 בְּדַרְדַּךְ אַחֲזָתֶךָ הִלַּכְתָּ וְנִתְתִּי כוֹסֵה בְּיָדֶךָ: 8

32 כַּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה **9D** 23,32-34 **0+37=37**

כֹּס אַחֲזָתֶךָ תִּשְׂתִּי הַעֲמַקָּה וְהִרְחַבְתָּ תְהַנֶּה לְצַחֲקֵי וּלְלַעַג מִרְבֵּה לְהַכִּיל:
 33 שְׁכָרוֹן וַיִּגְוֹן תִּמְלֹאֵי כֹס שְׁמֵה וּשְׁמֵה כֹס אַחֲזָתֶךָ שְׁמָרוֹן:
 34 וְשִׁתִּית אוֹתָהּ וּמִצִּית וְאֶת־חֲרָשֵׁית תִּגְרַמִּי
 וְשִׁבִּיד תִּנְתַּקִּי כִּי אֲנִי דַבַּרְתִּי נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה: 8

35 לִכֵּן כַּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה **9E** 23,35 **0+18=18**

יַעַן שִׁכַחְתָּ אוֹתִי וַתִּשְׁלִיכֵנִי אוֹתִי אַחֲרַי גִּגְדֵי נֶגֶד וְגַם־אֶת־שְׂאֵי זְמַתֶךָ וְאֶת־תּוֹנוֹתֶיךָ: 8

36 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בֶּן־אֲדָם הִתְשַׁפֵּט אֶת־אֶהְלִיכָה וְאֶת־אֶהְלִיכָה **10A** 23,36-45 **3+138=141**

וַתִּגַּד לְחֵן אֶת תּוֹעֲבוֹתֶיךָ: 37 כִּי נֹאפּוּ וְדָם בִּידֵיךָ וְאֶת־גִּלְגָּלִיִּתְהֵן נֹאפּוּ
 וְגַם אֶת־בְּנֵיהֵן אֲשֶׁר יִלְדוּ־לִי הִעֲבִירוּ לָהֶם לְאֶכְלָה:
 38 עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִיטְמְאוּ אֶת־מִקְדָּשִׁי בַיּוֹם הַהוּא וְאֶת־שִׁבְתוֹתֵי חִלְלוּ:
 39 וּבִשְׁחָטֶם אֶת־בְּנֵיהֶם לְגִלְגָּלִיָּה וַיָּבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי בַיּוֹם הַהוּא לְחַלְלוֹ
 וְהִנֵּה־כֹה עָשׂוּ בַחֲזוֹן בֵּיתִי: 40 וְאִךְ כִּי תִשְׁלַחְנָה לְאֲנָשִׁים בָּאִים מִמִּרְתַּק
 אֲשֶׁר מִלְּאָד שְׁלוּחַ אֲלֵיהֶם וְהִנֵּה־בָאוּ לְאֲשֶׁר רָחַצְתָּ כְּתֹלֶת עֵינֶיךָ וְעָרִית עָרְדִּי:
 41 וַיִּשְׁבַּתְּ עַל־מִטָּה כְּבוֹדָה וְשִׁלְתָּן עָרוֹךְ לַפְּנֵיהָ
 וּקְטַרְתִּי וּשְׂמֵנִי שְׂמַת עֲלֶיהָ: 42 וְקוֹל הַמּוֹן שְׁלֹו בְּהָ וְאֶל־אֲנָשִׁים
 מִרַב אֲדָם מוֹבְאִים סְבָאִים מִמִּדְבָּר וַיִּתְּנוּ צְמִידִים אֶל־יְדֵיךָ
 וְעָטַרְתָּ תַּפְּאֲרַת עַל־רֹאשֵׁיךָ:
 43 וַיֹּאמֶר לְבַלְהָ נֹאפִים עָתָה יִזְנוּ תּוֹנוֹתָה וְהִיא:

44 וַיָּבֹאוּ אֵלָיָהּ כַּבּוֹא אֶל־אִשָּׁה זֹנֶה בֵּן בָּאוּ אֶל־אֶהְלֶלָה וְאֶל־אֶהְלִיבָה אִשֶּׁת הַזֶּמֶה:
 45 וְאֲנָשִׁים צְדִיקִים הֵמָּה וְשִׁפְטוּ אוֹתָהֶם מִשִּׁפְטֵי נְאֻפּוֹת וּמִשִּׁפְטֵי שִׁפְכוֹת דָּם
 כִּי נֶאֱפַת הָיְתָה וְדָם בִּידֵיהֶן: **5**

10B 23,46-49 0+46=46

46 כִּי פֶה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 הַעֲלֵה עֲלֵיהֶם קָהָל וְנִתַּן אֹתָהֶן לְזַעֲרָה וּלְכֹזֵב:
 47 וְרִגְמוּ עֲלֵיהֶן אֲבָן קָהָל וַיִּבְרָא אוֹתָהֶן בַּחֲרֻבוֹתָם
 בְּנִיהָם וּבְנֹתֵיהֶם יִהְיוּ וַיִּכְתִּיבֵן בְּאֵשׁ יִשְׂרָאֵל:
 48 וְהִשְׁבַּתִּי זְמַח מִן־הָאָרֶץ וְנוֹסְרוּ כָּל־הַנְּשִׂיִם וְלֹא תִעֲשֶׂינָה כְּזִמְתִּכֶּנָּה:
 49 וְנִתְּנוּ זִמְתִּכֶּנָּה עֲלֵיכֶן וַחֲטָאֵי גְלוּלֵיכֶן תִּשְׂאִינָה וַיִּדְעֻתְּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: **5**

Ezekiel 24

11A 24,1-5 11+61= 72

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
 בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ לְאָמַר:

2 בֶּן־אָדָם כְּתֹב־לִךְ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם אֶת־עַצְם הַיּוֹם הַזֶּה סִמְנָד
 מִלֶּךְ־בָּבֶל אֶל־יְרוּשָׁלַם בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה:
 3 וּמִשָּׁל אֶל־בֵּית־הַמִּזְבֵּחַ מִשָּׁל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם פֶּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 שְׁפַת הַסִּיר שִׁפְתָּ וְגַם־יִצְקָ בּוֹ מַיִם:
 4 אֶסְרֶף נִתְחִיבָה אֵלָיָהּ כָּל־גִּתַּח טוֹב יִרְדַּךְ וַיִּכְתַּף מִבְּחַר עֲצָמִים מִלֵּא:
 5 מִבְּחַר הַצֹּאן לְקוֹחַ וְגַם הַיּוֹר הַעֲצָמִים פַּחְתִּיָּה רַתַּח רַתַּחֶיךָ
 גַּם־בְּשִׁלּוֹ עֲצָמֶיךָ בְּתוֹכָהּ: **5**

11B 24,6-8 0+50=50

6 לֵכֵן פֶּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עֵיר הַדְּמִים סִיר אֲשֶׁר חִלְאַתָּה בָּהּ
 וְחִלְאַתָּה לֹא יֵצֵא מִמֶּנָּה לְנִתְחִיבָה לְנִתְחִיבָה הַזֵּיכָר לֹא־נִפְלַע עֲלֶיהָ גּוֹרֵל:
 7 כִּי דָמָה בְּתוֹכָהּ הִיָּה עַל־צַחֲחִיחַ סִלַע שְׁמַתְהוּ
 לֹא שִׁפְכְתֶהוּ עַל־הָאָרֶץ לְכַסּוֹת עֲלָיו עֵפֶר:
 8 לְהַעֲלוֹת חֲמָה לְנִקְם נִקְם נִתְתִּי אֶת־דָּמָה עַל־צַחֲחִיחַ סִלַע לְבִלְתִּי הַפְּסוֹת: **5**

11C 24,9-14 0+76=76

9 לֵכֵן פֶּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עֵיר הַדְּמִים גַּם־אֲנִי אֲגִדֵּל הַמְדוּרָה:
 10 הַרְבֵּה הַעֲצִים הַרְלַק הָאֵשׁ הַתָּם הַבֶּשֶׂר וְהַרְקַח הַמְרַקְחָה וְהַעֲצָמוֹת וַיִּתְרוּ:
 11 וְהַעֲמִידָה עַל־גַּחְלִיבָה רַקָּה לְמַעַן תַּחֵם וְתִרְהַ נַחֲשִׁתָּה
 וְנַחֲכָה בְּתוֹכָהּ טְמֵאָתָה תַחֵם חִלְאַתָּה:
 12 תֵּאֲנִים חִלְאַת וְלֹא־תֵצֵא מִמֶּנָּה רַבַּת חִלְאַתָּה בְּאֵשׁ חִלְאַתָּה:
 13 בְּטְמֵאָתְךָ זָמָה יַעַן טְהַרְתִּיךָ וְלֹא טְהַרְתָּ מִטְמֵאָתְךָ לֹא תִטְהַרְרִי־עוֹד
 עַד־הַנִּיחִי אֶת־חַמְתִּי בְךָ:
 14 אֲנִי יְהוִה דְּבַרְתִּי בָאָה וְעִשִׂיתִי לֹא־אֶפְרַע וְלֹא־אֶחוּס
 וְלֹא אֶנְחֵם בְּדַרְכֶיךָ וְכַעֲלִילוֹתֶיךָ שִׁפְטוּךָ נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה: **5**

12A 24,15-17 5+41=46

15 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לְאָמַר:
 16 בֶּן־אָדָם הִנְנִי לִקְחַת מִמֶּךָ
 אֶת־מַחְמַד עֵינֶיךָ בְּמוֹנֶפֶה וְלֹא תִסְפַּד וְלֹא תִבְכֶּה וְלֹא תִבּוֹא דְמַעְתָּךְ:
 17 הָאֲנָקוּ דָם מֵתִים אֲבָל לֹא־תַעֲשֶׂה פֶאֶרְךָ חֲבוּשׁ עֲלֶיךָ
 וְנַעֲלִיד תִּשִּׂים בְּרִגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲטֶה עַל־שִׁפְם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכַל:
 18 וְאֲדַבֵּר אֶל־הָעָם בְּפִקָּר וְתָמַת אִשְׁתִּי בְּעָרֵב וְאָעַשׂ בְּבִקָּר כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי:
 19 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הַעֵם הַלֹּא־תִגִּיד לָנוּ מַה־אָלָה לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה:

12B 24,20-24 7+63=70

20 וְאָמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר־יְהוָה הִנֵּה אֵלַי לְאָמַר:
 21 אָמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל פֶּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מַחֲלֵל אֶת־מִקְדָּשִׁי
 וְאֲנִי עֹזְכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַחְמַל נַפְשֵׁיכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
 עֹזְבֶתֶם בְּחֵרֵב וַיִּלּוּ: 22 וְעִשִׂיתֶם כְּאֲשֶׁר עִשִׂיתִי עַל־שִׁפְם לֹא תַעֲטוּ
 וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכְלוּ: 23 וּפִאֲרַכֶם עַל־רְאֲשֵׁיכֶם וְנַעֲלִיכֶם

בְּרִגְלֵיכֶם לֹא תִסְפְּדוּ וְלֹא תִבְכּוּ וְנִמְקַתֶּם בְּעֹנֹתֵיכֶם וְנִהְמַתֶּם אִישׁ אֶל-אָחִיו:
 24 וְהָיָה יְחֻקְאֵל לְכֶם לְמוֹפֶת כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה תַעֲשׂוּ
 בְּבֹאֵה וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי אֲדַגְּנִי יְהוָה: ◊

12C 24,25-27 0+43=43 25 וְאַתָּה בֶן-אָדָם הֲלוֹא בְיוֹם קָחְתִּי מֵהֶם אֶת-מַעֲוֹתָם מִשׁוֹשׁ תִּפְאַרְתָּם
 אֶת-מַחְמַד עֵינֵיהֶם וְאֶת-מִשְׁא נַפְשָׁם בְּנִיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם:
 26 בְּיוֹם הַהוּא יִבּוֹא הַפְּלִיט אֵלֶיךָ לְהַשְׁמָעוֹת אֲזָנָיִם:
 27 בְּיוֹם הַהוּא יִפְתַּח פִּיךָ אֶת-הַפְּלִיט וְתַדְבֵּר וְלֹא תֵאָלֵם עוֹד
 וְהָיִיתָ לָהֶם לְמוֹפֶת וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה: ◊

Continue to Part 5: [Ezekiel 25-32](#)